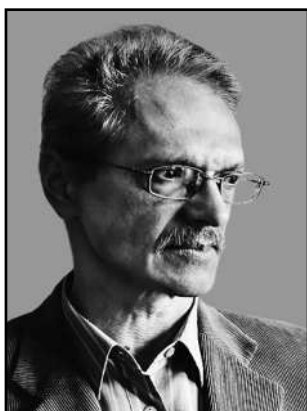

НЕКРОЛОГ

АНДРІЙ ЄВГЕНОВИЧ КРАВЧЕНКО

22 листопада 2021 р. пішов із життя Андрій Євгенович Кравченко — український літературознавець, старший науковий співробітник Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України. Народився 30 червня 1956 р. в Києві в сім'ї українського прозаїка і драматурга Євгена Кравченка. Закінчив Київський педагогічний інститут імені О. М. Горького (1977). Учителював у школах Києва, 1982 р. закінчив аспірантуру Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка АН УРСР. Кандидат філологічних наук (1985). З 1982 р. та до останніх днів працював в Інституті літератури ім. Т. Г. Шевченка

НАН України. Викладав у Київському національному університеті імені Тараса Шевченка (1986—1991, 2008—2011), Київському національному університеті театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого (1991—1995), був завідувачем кафедри слов'янських мов Міжрегіональної академії управління персоналом (2003—2004), доцентом Національного університету «Києво-Могилянська академія» (1998—2003). З 1991 р. — член колегії Товариства творчої інтелігенції «Київський форум». Андрій Кравченко — лавреат Шевченківської премії 1996 р. (у складі авторського колективу) за посібник для вищої школи «Історія української літератури ХХ ст.» у 2 т., 3 кн. (1993—1995). Нагороджений знаком «Відмінник освіти України» (1996). У доробку Андрія Євгеновича — монографія «Художня умовність в українській радянській прозі» (1988), книжки «Молода українська проза» (1990), «Майдан і українська національна ідея» (2014). Його перу належать численні наукові статті та розділи до колективних літературознавчих, культурологічних досліджень («Історія української літератури ХХ ст.» у 2 кн., 1995, 1998; «Історія української культури» у 5 т., т. 5, кн. 2, 2011). Учений був членом редколегії видання «Історія української літератури» у 12 т., науковим редактором 11-го тому, автором і співавтором посібників з української літератури для закладів вищої освіти України, для загальноосвітніх шкіл. Упорядник та автор передмов, коментарів до окремих видань літературної спадщини українських письменників.

Відхід А. Кравченка у вічність — непоправна втрата для Інституту літератури, для української гуманітаристики загалом, для багатьох його учнів і друзів, для всіх, хто його знав і шанував. Людина енциклопедичних знань, делікатний, шляхетний, уважний, Андрій Євгенович не відмовляв у допомозі ніколи й нікому. Колектив Інституту літератури глибоко сумує та висловлює щире співчуття родині померлого, усім його друзям та колегам.